

[Simensen.]

oplyst over for folketinget, men som det havde været vigtigt at blive præsenteret for. Nu vel, jeg håber ikke, at der er nogen som helst muligheder for flertal for et sådant ændringsforslag.

Vi har selv stillet ændringsforslag, som har fået tilslutning fra retsforbundet, om overgang til bloktilskud fra 1. april 1976, identisk med den dato, som vi har foreslået for bistandslovens ikrafttræden. Vi gør det ud fra den betragtning, at vi tror, at vi gennem bloktilskudsprincippet har en bedre mulighed for økonomisk styring og en bedre mulighed for udnyttelse af de ressourcer, vi har. Vi kan først nå målet fuldt og helt efter vor opfattelse, når det økonomiske ansvar følger den gruppe, som har ansvaret for de enkelte beslutninger ifølge lovgivningen. Hvis ikke disse to ting hænger helt sammen, tror vi ikke på, at der bliver mulighed for virkelig økonomisering rundt omkring i kommunerne. Ved ikrafttræden i 1976 er der en chance for at nå frem til en ændring af vægtfordelingen i udgiftsbehovskriterierne, således at vi ikke får uretfærdigheder kommunerne imellem.

Må jeg så endelig om det politisk meget centrale ændringsforslag, det kan man vel nok sige, nemlig udskydelsen af bistandsloven, sige, at der er vel to hovedmotiveringer. Den ene er den at give kommunerne den fornødne tid til at planlægge denne lovgivnings gennemførelse. Den anden er de spareforhandlinger, som dette folketing skal beskæftige sig med i løbet af sommeren, og hvor et flertal i folketinget har givet tilslutning til at nå frem til 5 mia. kr.s besparelse på finansloven for 1975-76. De to ting er afgørende.

Om det første siger fru Eva Gredal, at planlægningsarbejdet er så langt fremme, at det næsten ville være forkert og uhyrligt at standse det. Hertil vil jeg sige, at det er nok langt fremme i nogle kommuner, men jeg er helt sikker på — og det bekræftes af henvendelser fra en lang række kommunalbestyrelsesmedlemmer — at i mange mindre og mellemstore kommuner er man ikke ret langt. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at socialdemokratiet som regering selv har udskudt bistandsloven et år i ly af spareforhandlingerne, nemlig fra 1974 til 1975. Man sagde dengang, efter at man havde be-

sluttet udskydelsen, at når bistandsloven skulle træde i kraft 1. april 1975, skulle den vedtages inden udgangen af 1973, det var betingelsen for, at kommunerne kunne få den fornødne tid til planlægning. Så fik vi et folketingsvalg, og resultatet behøver jeg ikke at komme nærmere ind på, men det bevirkede i hvert fald, at socialudvalget fik en helt anden sammensætning, så man faktisk måtte starte forfra, og derfor står vi først ved arbejdets afslutning nu, hvor der er gået næsten et halvt år efter den frist, som den tidligere socialdemokratiske regering havde sat.

Vi har også fået oplyst, af selv om bistandsloven vedtages nu, må man formode, at cirkulærerne først kan være udsendt ved dette års afslutning. Er dette rigtigt, vil der reelt være 3 måneder for kommunerne fra det tidspunkt, hvor de har modtaget cirkulærerne, til loven skal træde i kraft. Det finder vi er uansvarligt. Jeg tror også, at fru Eva Gredal, hvis hun tænker nærmere tilbage på, hvad der er foregået i fortiden, vil være nødsaget til at give mig ret i, at det er uansvarligt at give så kort en frist. Det har vi haft eksempler nok på i dette folketing. Vi kender også konsekvenserne deraf, og vi kan ikke anklage kommunerne for at bruge for mange penge, hvis vi ikke giver dem den fornødne tid til at gennemføre de love, som vi vedtager herinde.

Der er nævnt nogle problemer omkring mødrehjælpen og revalideringen, og jeg vil hertil føje, at for mig at se er det afgørende, at der er klarhed over, hvornår en lov træder i kraft, så man kan forhandle med personaleorganisationerne om overflytning. Usikkerheden om ikrafttræden er selvfølgelig uheldig, men jeg mener, at sikkerheden i sig selv kan hjælpe medarbejderne på disse områder.

Hvad angår den anden motivering, de spareforhandlinger, som foregår i folketinget nu, går vi ud fra, at den vil betyde, at ændringsforslaget om udskydelse til 1976 får et flertal, når vi om lidt kommer til afstemningen ved anden behandling. Jeg vil ikke afvise, at det så samtidig kunne være rimeligt set i relation til de spæredrøftelser, der skulle finde sted i løbet af sommeren, at man, når dette lovforslag er ændret i overensstemmelse med de ændringsforslag, der vedtages, bl.a. ikrafttræden til 1. april 1976,